अदत्त्वा ohne zu geben.
अदद्त् nicht gebend.
अदन *n.* das Essen.
अदन्त् zahnlos.
अदन्त auf ă auslautend.
अदब्ध unversehrt, sicher, zuverlässig.
अदभ harmlos, wohlwollend.
अदभ्र nicht dürftig; reichlich, stark.
अदय unbarmherzig. **अदयम्** *Adv.* heftig.
अदर्शन *n.* das Nichtsehen, Nichtprüfen (*j*), die Unsichtbarkeit.
अदस् *n.* jenes (*vgl.* **असौ**); *adv.* dort.
अदाक्षिण्य *n.* Unhöflichkeit.
अदातर् nicht gebend, karg; nicht verheiratend.
अदान *n.* das Nichtgeben, Vorenthalten.
अदाभ्य unverletzlich.
अदायाद, *f.* **ई** (*sp.* **आ**) nicht erbend.
अदारुण nicht hart; mild.
1. **अदिति** *f.* Mangel.
2. **अदिति** schrankenlos, unendlich; *f.* Unendlichkeit; *N. der Göttermutter.*
अदित्सन्त् *u.* **अदित्सु** nicht geben wollend.
अदीन unbekümmert, heiter.
अदीनमनस्, **°नसत्त्व** *u.* **°नात्मन्** wohlgemut.
अदीयमान nicht gegeben (verheiratet) werdend.
अदीर्घ nicht lang.
अदुष्ट nicht schlecht.
अदुष्टत्व *n.* Güte, Tugend.
अदुष्प्राप nicht schwer zu erlangen.
अदून ungequält, unversehrt.
अदूर nicht fern; *n.* Nähe. **°रेण**, **°रात्** *u.* **°रतस्** *adv.*
अदूषित untadelhaft, ungeschändet, gut.
अदृढ nicht fest; schwankend, unzuverlässig.
अदृपित *u.* **अदृप्त** unverblendet, besonnen.
अदृश्य *u.* **अदृश्यमान** unsichtbar. *Abstr.* **अदृश्यता** *f.*, **°त्व** *n.*
अदृष्ट *u.* **अदृष्ट** ungesehen, unsichtbar, unverhofft; *n.* die unsichtbare Macht (*ph.*), das Schicksal.
अदृष्टपूर्व zuvor nicht gesehen.
अदृष्ट्वा ohne zu sehen.
अदेय nicht zu geben.
अदेव, *f.* **ई** nicht göttlich, götterfeindlich; *m.* Nichtgott, Asura.
अदोष schuldlos, *m.* keine Schuld.
अद्ग *m.* Rohrstab, Stengel.
अद्धा fürwahr.
अद्भिस् *s.* **अप्**.
अद्भुत (**अद्भुत**) wunderbar; *n.* das Wunder.
अद्भुतोपमा Art Gleichnis (*rh.*).
अद्भ्यस् *s.* **अप्**.
अद्मन् *n.* Speise.
अद्मसद् *m.* Tischgenosse, Freund.
अद्य *u.* **अद्या** heute, jetzt. **अद्यैव** schon h. **अद्यापि** noch h., *mit Neg.* immer noch nicht. **अद्य पूर्वम्** *u.* **अद्य यावत्** bis h. **अद्य प्रभृति** und **अद्यारभ्य** von h. ab.
अद्यतन, *f.* **ई** heutig, jetzig.
अद्रव्य besitzlos (*eig.* ohne Gegenstand); *n.* nicht die rechte Sache oder Person.
अद्रि *m.* Fels, Berg, Schleuderstein, Presstein; Wolke.
अद्रिदुग्ध steingemolken, steinentquollen, steingepresst.
अद्रिबुध्न felsgegründet.
अद्रिवन्त्, *nur Voc.* **°वस्** Schleuderer (*eig.* mit Steinen versehener).
अद्रुह्, *Nom.* **अध्रुक्** harmlos.
अद्रोघ *u.* **अद्रोघ** arglos.
अद्रोघवाच् von argloser Rede.
अद्रोह harmlos, freundlich, *m.* das Wohlwollen.
अद्वय zweitlos, einig.
अद्वयत्व *n.* Zweitlosigkeit, Einheit.
अद्वयानन्द *m. N. eines Philosophen* (*eig.* dessen Wonne die Einheit ist).
अद्वितीय zweitlos, ohnegleichen.
अद्विष्टत्व *n.* Freiheit von Hass; Wohlwollen.
1. **अद्वैत** *n.* = **अद्वयत्व**.
2. **अद्वैत** *Adj.* = **अद्वय**.
अध *u.* **अधा** (*ältere Form neben* **अथ**, **अथा**) darauf, alsdann, jedoch, so (*im Nachs.*), darum, deshalb. **अध-अध** *u.* **अध-अध वा** entweder—oder.
अधन besitzlos, arm.
अधन्य *dass.*, unglücklich.
अधन्यता *f.* Unglück.*
अधमं unterst, niedrigst, geringst (*oft* —**°**).